

ved Folketingsudvalgets Endringsforslag antydede Dnsse om større Tydelighed.

Til § 24.

Ved den foreslaaede Affattelse er det tilfattet, ligesom ved de tilsvarende Endringer i § 1, andet Stykke, og § 2, Lit. b., skarperet at udtrykke Meningen.

Reglerne i det sidste Forslags § 25, 26 og 27 foreslaas udeladte. De to første Paragraffer ere allerede foreslaaede strøgne af Folketingsudvalget. Naar disse, der dog have Tilfnyttning til den i begge Lande gældende Ret, udgaa, synes det konsekvent ogsaa at flette Regelen i Forslagets § 27, hvortil intet tilsvarende findes i vor Ret eller andetsteds. Medens den her udtalte Regel næppe indeholder noget virkeligt Værn for Forfatteren, idet den ikke vil kunne hindre, at hans tidligere udgivne Værk fremdeles i videste Omfang gøres til Genstand for offentlig Gengivelse og Drøftelse, gør der sig over for den omtalte Regel i det hele de samme Betænklichkeiten gældende, som allerede ere fremførte ovenfor ved Bemærkningerne til § 9. i Anledning af det af Folketingsudvalget stillede andet Endringsforslag til denne. Hvis et særligt Værn for Forfatteren maatte vise sig nødvendigt, turde ogsaa den i Bemærkningerne til § 9 antydede Uvej være den eneste forsvarlige; men hele dette Spørgsmaal er endnu Genstand for saa megen Tvivl og saa megen Meningsulighed, at det maa anses rigtigt at overlade dets Løsning til Fremtiden, saa meget mere, som det næppe er af stor praktisk Betydning.

Som allerede gentagende tidligere antydet er Reglen i Forslagets § 28 om en sagkyndig Kommission ikke optagen, da det maa antages, at dens Gennemførelse i begge Lande vilde støde paa Vanskeligheder.

Andet Affnit.

Om Kunstnerretten.

Bestemmelserne i Lovforslagets andet Affnit ere udarbejdede med særlig Hensyntagen til de af Kunstakademiet paa dertil givne Foranledning udtalte Dnsfer. Disse i Forening med den gældende Ret have i Hovedsagen tjent som Grundlag, for saa vidt det var foreneligt med de i Lovforslaget i øvrigt gennemførte Principper. Ligesom det imidlertid er søgt her at gennemføre et System for Ordningen af Bestemmelserne, der svarer til det i første Affnit opstillede,

saaledes er det paa flere Hovedpunkter nødvendigt at gennemføre ny Principper for at tilvejebringe Overensstemmelse med de tilsvarende Regler i første Affnit. Dette gælder navnlig Reglerne om Arvegangen og om Kreditorernes Ret. I det der derfor med Hensyn til de fleste mere almindelige Spørgsmaal kan henvises til det ovenfor ved første Affnit anførte, bemærkes om de enkelte Paragraffer følgende:

Til § 25.

Denne Paragraf indeholder Hovedreglen om Kunstnerretten. Første Stykke, der nærmest svarer til Lov af 31te Marts 1864 §§ 1, 1ste Stykke, 2, 1ste Punktum, 3 og 4, gengiver uforandret det sidste Forslags § 29.

Medens Lov af 31te Marts 1864 i alt Jald i § 1 kun forbyder at estergøre til Salg¹⁾, synes enkelte fremmede Love kort og godt at forbyde enhver Estergørelse af et Kunstværk²⁾. Rigtigt er det nu, at ikke blot Estergørelse til Salg, men ogsaa f. Ex. til vederlagsfri Uddeling eller til Benyttelse i et Panorama o. lign. bør være forbudt. Men paa den anden Side fører det for vidt at forbyde enhver Estergørelse, f. Eks. Afkopiering til rent privat Fornøjelse eller Øvelse. Dette vilde ikke blot være urimeligt og i Strid med det i Forslagets første Affnit gennemførte Princip, men er næppe heller de nævnte fremmede Loves Mening, idet det ligesom ved tilsvarende Bestemmelser om Forfatterretten maa antages underforstaaet som selvfølgeligt, at kun Offentliggørelse og Gengivelse i Offentliggørelshensigt er forbudt, saaledes som ogsaa udtrykkeligt udtalt i den tyste Lov af 9de Januar 1876, §§ 1, 5 og 6, Nr. 1, jfr. i det væsentlige ogsaa finsk Lov § 18, Nr. 4 og fraast Lov af 19de Juli 1793, Art. 1. Forbudet maa derfor rettes mod Offentliggørelse af Gengivelser, hvorved bemærkes, at ifølge § 38 og dennes Henvisning til § 17 i Slutningen er Retsbrudet fuldbyrdet, saa snart Gengivelsen i Offentliggørelshensigt foreligger, selv om Offentliggørelse endnu ikke har fundet Sted. Dernæst er det naturligt at give Forbudet under eet mod enhver Art af Estergørelse uden at opstille en principiel Søndring mellem Estergørelse i samme eller i en anden

¹⁾ Jfr. ligeledes norsk Lov af 12te Maj 1877 § 1; svensk Lov af 3die Maj 1867 § 1; finsk Lov af 15de Maj 1880 § 15 m. fl.

²⁾ Jfr. svejtsk Lov af 23de April 1883 Art. 1; belgisk Lov af 22de Marts 1886 Art. 1 m. fl.